

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:	
Egy évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy óra	1 frt — kr.
Egyes szám	4 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Szinay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben.

DEBRECZEN

Á debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivétellel.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr. Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Szinay Gyulánál és a szerkesztőségben. Kéziratok vissza nem adatnak.

Egyetemet és Debreczennek!

Debreczen, nov. 26.

Áldott jó püspökünk — ősi egyházunk, népünk vezére immár elpihent. Révész Bálint örök békére szállt.

Az életet osztó a nyaföldben nyugosznak porai.

Imádságos ajka örökre lezárult s hitünk igéje nem hangzik el onnan soha... soha;... az az igehirdető ajak, melyről méz-édesen, szivetjárón, mint megbecsülhetlen drága igaz gyöngyök folytak, peregték a hívők lelkét áhitatba ringató, a szív hurjait megrezegtető, remény-osztó atyai szöveg.

Melyek hatása alatt elült, elpihent a kétségbeesés, fellobbant a kialvóban lévő remény-szíkra, megerősödött a küzdő, sors-üldözött ember s a géniusz lobogó fáklya-világánál új erőt, bizalmat merített a sívár lét küzdelmeire.

Megsírattuk őt — ősz főpásztorunkat s veszteségünk sebe fáj — sajog sokáig... sokáig.

Pedig szellemi kincseit ránk hagyta örökül — s az édes-bus emlékezet világitó szövegnekének sugáránál láthatjuk, röptében követhetjük a béke-olajágát hordozó galambot; s a béke apostolának örökéből azt elszállani nem engedjük, sőt erős lélekkel, — lelkiismeretünk szavát követve, állandó fészket biztosítunk annak és evvel betöltjük szent kötelességünket igazán és félelem nélkül.

Nagy feladatokat tett le egyházalkotmányunk az egyház-községeket kor-

mányzó testületek: a presbyteriumok kezébe. A vallás-erkölcsi élet ápolása, a nevelés és iskolák magasztos ügyének fejlesztése, — egész nemzedékek jellemét, szellemi és fizikai fejlődését formálni, gondozni hivatott tanárok, tanítók választása: feladatukban áll.

Eredményekben messze kiható jogokat és súlyos kötelességeket gyakorolnak a kerületi szervezet meggyei között százados intézmények — a tudomány és művelődés kincses tárai — közép és felső tanintézetek, főiskolák sorsára befolyanak.

És a döntés nehéz: erős lélek, lelkiismeret s elfogulatlan békés megfontolás szükséges hozzá. Magas szempontok mérlegelése és személyes motívumok félretétele.

A nagy vonásokban rajzolt jog és kötelesség-gyakorlás legfontosabbika szerintünk a presbyteriumok feladatai közt az: midőn emberi közös sorsunk, végzete szerint — egyházkerületünk kormányzójának, főpásztorunknak, a püspöknek választásakor szavaznak az ev. ref. egyházak presbyteriumai.

Mert intézményeink, önmagunk elleni bűn volna, ha a mérlegelendő magas szempontok közül a vezérszempontot: a debreczeni ev. ref. ősi főiskolát, áldott Hazánk e közös kincsét a döntés pillanatában szem elől tévesztenők.

És itt százszoros kötelesség nehezedik a vezér-egyházakra: első helyen a fényes debreczeni ev. ref. Egyházra.

Helyzeténél — a főiskolával szem-

ben fennálló százados viszonyánál fogva súlyosan — igen súlyosan esik mérlegbe szavazata.

Ez ügyben hallatott szava hivatva van világot gyujtani százezernyi hivek szívében, lelkében; melynek fényénél a békés közakarát eredményeként vezesse őket a meggyőződés ereje, a lelkiismeret megnyugvása és feledhetetlen Révész Bálintunk vezérlő szelleme.

Védjük, fejlesszük büszkeségünk tárgyát... főiskolánkat... lebegjen szemünk előtt a nagy cél: egyetemet és Debreczennek!

Nem állhat e helyen feladatunkban a részletek kapcsolatát, összefüggését messze menő pontossággal kidomborítani; de kétségtelen kötelességünk rá mutatni az elvi szempontokra, a vezér-gondolatra, mely kell, hogy e nagy horderejű választásnál vezessen bennünket. Válasszunk oly püspököt, ki büszkeségünk legyen, kinek büszkesége legyen haladásunk jövő záloga erőnk forrása: főiskolánk. Kinek erős kezére nyugodt bizalommal bizhatjuk az egyházkerület kormányrudját.

Ki vészben, viharban megállhatja helyét, erőt merítve az arra hivatott tényezők lelkes támogatásából és akarja is — tudja is főiskolánk egyetemmé fejlesztésének korszakalkotó munkáját eredményesen befejezni.

Félre a kishitűséggel! A tiszta meggyőződés és erély vezessen bennünket: az alig pótolható veszteség fájó érzetéből merítsünk erőt — egyetértést!..

Jeney Miklós.

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

Árverésen.

— Rajz az életből. —

Írta: Ifj. Mórós Pál.

A dob megperdült. Bum! Bum! A dob hangjainak pergése azonban — nem daliás csatárok közeledtét jelzi — a végrehajtó kezében peregnek ezuttal a dobverő pálcák. Bum! Bum!...

Jönnek, jönnek, sokan, mindenfelől. Amott közelg az irigység, ott az aljas káröröm, haszonvágy, kajánság, kapzsiság, mind, mind egy-egy emberi bőrbe bujt ördög képeben. Ezek a lelketlen hitelezők, kiket nagy csapat »togatus vultur«, latin néven az ügyvédeknek nevezik így, előz meg.

Összegyűltek a dob tompa ütemeinek hangzására, hogy osztozzanak azon az »igaz vagyono«, melyet az az ember, ki most sirva húzódik félre a ház egyik félreeső szegletébe, véres verejétkkel szerzett össze. Rossz akarat, páratlan szívjótság, álnok barátok eljátszották vele azt a — vagyont, melynek egy részéhez még felejthetetlen ősök emléke is ta-

pad. Most már nincsen segítség, egyedül a koldusbot maradhat az övé. A gazok, az élődiék nem kegyelmeznek. Kő szívük nem ismeri az irgalom érzetét. Zokogó nő, félelemtől remegve összehúzódó gyermekek képezik a borus háttérrel, a honnan csak a jó, az igaz barát — hiányzik!..

Igaz barát? Ki érdemi meg e nevetmanapság? Önzés, haszonlesés a rugója, a mozgatója az emberi életnek, sehol — sehol sem nyilvánul az az igaz szeretet, melynek vallását oly sok ezereken vallják.

A dob még egy utolsót perdül, majd elhangzik a végső »kiáértette többet?« is. Az árverés megtörtént, a ház pusztá, de még a házból is távozni kell, sőt még a szép ősi udvarban sem tük meg, mely mostantól kezdve már egy — másé lesz.

A férfi, kit a csapások még élte delén megtörttek, magához szorítva síró nőjét, kézen fogva kicsiny gyermekét, távozni akar és pedig kutyája kíséretében. — Pedig e kutyának egykor a dusan terített asztalról még a csontok sem jutottak, a máss, a jó barátok kutyája falta fel azokat!..

Egyet-kettőt lép előre, de még egyszer vissza néz, talán azért, hogy bucsut mondjon az ősi falaknak, de talán azért, hogy egy utolsó, de megvetéssel teljes pillantást vessen azon kaján arcú férfira, ki most gunyos kacajjal hangoztatja nevét?

— Péter! ?...

Péter, így hívják emberünket, a hang hallatára összerezzen, majd közeledik »gonosz szelleme« felé, ki vigyorgó pofával számol le kezeibe néhány rongyos forintot. A Péter nagy vagyonának leghitványabb része ez, mely már a kapzsiak ronda hadának sem kellett.

— Fogja Péter gazda! Ez jó lesz magának — kötéltre! hangzik a gonosz ajakról felhangzó kegyetlen szó, a körülállók ostoba vihogása kíséri e durva szavakat. És Péter, a szegény Péter, kibén még egyszer feltámad a régi büszkeség, már-már ütésre emeli fel súlyos kezeit, mikor tekintete — véletlenül — legkisebb gyermeke sáppadt arcára esik — keze lehanyatlik... Keresztül törí magát a lelketlen csoporton, mely még megvetésére sem érdemes. Karjára veszi a gyermeket s távozik, hogy hová? ... azt senki sem tudja,

A kuria mint választási bíróság.

Budapesten a parlamenti körök nagy érdeklődése mellett kezdődött a kuriának a képviselőválasztási ügyekben való bíraskodását szabályozó törvényjavaslat bizottsági tárgyalása. Az ellenzék mindhárom árnyalatából beválasztott bizottsági tagok részt vettek a vitában. Valamennyien hozzájárultak általánosságban a törvényjavaslathoz, de föltételekhez kötötték a végleges hozzájárulást. Egyik fő kifogásukra, mely a választási ügyekben való eljárásnak a kuria és a ház közt leendő megosztása ellen volt intézve, hosszasan válaszolt Szilágyi Dezső igazságügyminiszter, kimutatván beszédeiben, hogy van a választási visszaéléseknek oly csoportja is, melynél nem állapítható meg a praxisban a tényállás és mely nem vonható szabatos jogszabályok alá. Ily ügyeknek a bírói működés iránti bizalmat oly ügyeknél is, melyek a bíró működésének sajátképeni és főtárgyát képezik. Polonyi Géza megkérdezte a minisztertől, vajjon hozzákötött-e állását ahhoz, hogy a javaslatból még a mostani országgyűlés alatt törvény legyen? A miniszter egy szóval sem válaszolt a kérdésre s a legtöbb ellenvetésre is csak a vita későbbeni stádiumában fog reflektálni. A tárgyalás maga, az előjelekből ítélve, igen hosszasan ígérkezik.

A képviselőház munkarendje.

A delegációk ülészaka legkésőbb december hó 10-én véget ér a nyomban rá megfogja ismét kezdeni tanácskozásait a képviselőház. Napirendjének első tárgyai a jövő évi ujonczozásra s az országos nemzeti kiállításra vonatkozó törvényjavaslatok lesznek. Mindakettőnél hosszabb vitára van kilátás, a mely vita az első helyen említett előterjesztésnél főleg a második évi önkéntesi szolgálat, az utóbbinál az országos vagy nemzetközi kiállítás kontroverz kérdése körül fog forogni. Ezeknek elintézése után a kormány még ez évben el óhajtaná intézni a tanítói nyugdíj-törvényt módosító előterjesztését, a mely egyik pártnál sem találkoztván ellenvetéssel, mihamar törvény erejére lesz emelhető. A karácsonyi és újévi szünetelés előtt nem fogja egyéb igénybe venni az országgyűlés törvényalkotási tevékenységét. A kereskedelmi szerződéseket s minden valószínűség szerint a tisztviselői javadalmaszás szabályozására vonatkozó előterjesztést is még a vakáció előtt be fogják nyújtani a képviselőháznak, de mindezeket csak újév után leendő újraegybegyűlésekor fogja a ház tárgyalás alá vehetni. A most említett előterjesztéseknek országgyűlési elintézése a legjobb esetben is igénybe fogja venni a január hónapot. Február elején kezdődik a budget-vita s eltart kö-

de avval nem is törődik senki, mert hisz a régi jó barátok nagy csoportja mind-mind a »kaján arczu férfihoz« megy most — ünnepi lakomára . . .

»Imhol az ember! . . .«

Gondolatok.

Mindig saját hibánk az, ha nem vagyunk szeretve, illetve, ha bennünket nem szeretnek.

Ismertem embereket, a kik boldogok voltak, daczára, hogy gyakran szenvedtek és sokszor nem tudták, honnan teremtsék elő a következő napra való kenyeret.

Egy kis kertet óhajtok a magam részére, melyben sétálhassak és képzeletemnek a végtelenséget óhajtom, lábaimhoz azt, mit bevethetek s learathatok, föliben azt, mit kutathatok, s miről gondolkodhatom. Fejemre virágokat, magam fölé a csillagos eget.

A ki boldog, az a boldogságot magával hozza és nem szerzi meg az életben. Attól jó s ahhoz megy vissza, a ki adta.

A ki keveset igényel, az gazdag.

rülbelől márczius végéig, még abban az esetben is, ha nem öltenek nagyobb arányokat az országgyűlés végén annyira szokásos »hazabeszélés«-ek. A költségvetési törvénynek megalakításával a jelen országgyűlés működésének fonala is megszakad. Közvetlenül a budget-törvény kihirdetése után feloszlatták az országgyűlést s elrendelik az új választásokat.

A közbégőhidről.

Debreczen, nov. 26.

A másik »Hatvanutczai« a november 14-iki közleménynek csak némely pontjára felelt ugyan meg, de miután úgy látszik, hogy többet mondani nem akar, legyen szabad az egyik Hatvanutczainak pár észrevételt tenni arra, mit a másik Hatvanutczai mondott.

A Márk E. vagy Szikszay J. féle indítványt a város jól felfogott érdeke elleninek mondja ő s ide vágván szemünk közé a vádat, hogy mi azt akarnók, hogy r á f i z e s s e n a város a vágóhidra, — s hogy mi aláírhatónak tartunk mindent, mi a város érdeke ellen van — számítást tesz, s azon alapul számítása, hogy a mi első pillanatra igaznak is látszik, jobban megoszlik, kevesebbre szabható a vágás díj akkor, ha több, mintha kevesebb jószág vágatik le.

A Márk E. féle indítványban — ha jól tudom, — nincs ellenkező monda, — mondván van az, hogy most is magas a marhahus ára, ha tehát nemcsak a marhák fognak a vágóhidon vágatni, a melyeknek a husa ma is drága s a közbégőhidon vágás után még drágább leend, — de ott fognak vágatni a marhák után a sertések is, ugy ezek husának ára is meg fog drágulni s ezekért is a fogyasztó közönségnek kell megfizetni a vágási költséget. Egyébként pedig amaz egész indítványt értelmezni csak úgy lehet, hogy abban feltételezve az van, hogyha drágábban, nagyobb költséggel és befektetéssel építjük meg a vágóhidat, bizony akkor magasabb leend a vágás díj, — magasabb leend a hus ára,

Azonban ha azt mondaná is azon indítvány, hogy a marhahus ára, — s a vágatás díja nagyobb leend akkor, ha a sertés is vágóhidon vágatik: még ebben sincs oly képtelenség monda, a minőnek azt a másik Hatvanutczai ismeretes modorában szemünk közé vágja.

Azon fordul meg a kérdés, ha vajon nem a sertés vágáshoz s huskezeléshez kellene-e oly sok s oly tágas helyiségek, raktárak, forrázó, perzselő kamarák, udvarok, melyek miatt drágává leend az építkezés?

És amaz indítványt aláírók azt hiszik, hogy ehez kellene, — s ha rá gondolunk a sertésvágási processusra, azt is kimerjük mondani, hogyha ma nem ezekre esik is a költség nagyobbik része, erre fog az esni később, — azaz ha ma úgy van is felállítva a terv és költségelirányzat, hogy a vágóhid, a miatt, — mert a sertések is itt vágatnak, csak 51,000 forinttal kerül többé — a mint ezt a főmérnök ur állította: — úgy készen kell lennünk arra, hogy a 200,000 frton felépítendő vágóhidhoz még a következő években — bizonyára sok ezer forint költséggel újabb — újabb épületeket kell emelni s újabb — újabb felszerelésekről gondoskodni.

A midőn tehát azt látjuk, hogy vágóhidak — marhavágásra jóval csekélyebb összegért is vannak felállítva, úgy hogy nagyobb, czélszerűbb Debreczen körülményei sem igényelnek, — mindenesetre jogos azon kérdés,

azon feltétel, hogy vajjon nem fog-e még a marha-vágás díja is emelkedni akkor, — ha a vágóhid a sertésvágásra is berendeztetni szándékoztatik.

Annyi mindenesetre áll, hogy annyi hely, a hol egy nagy marhával ellehet banni a vágóhidon, egy sertéssel való elbánásra nem elég s míg egy sertés vágás díja tehető talán 40 krra, egy nagy marháért 1 forintnál kevesebb nem számítható.

Egyébkénti példával én nem kívánom illusztrálni ezen kérdést, csak még azt jegyzem meg, hogy nem mindig aránylanak mindenben a szám-csoportok s így nincs semmi különös abban, ha a vágatási díj nagyobb lenne a sertéseknek is vágóhidra bevonása mellett, mint a nélkül, mert ezzel rendkívül költségessé, aránytalaná leend az átlagos építési költség.

Azonban — ismétlem — ezt nem állítom, hanem csak kérdem, csak feltételezem s csak félek tőle, hogy úgy leend.

Midőn pedig ily esélyek tagadhatatlanul bekövetkezhetnek — csak visszautasítom az olyan vádat, vagy gyalázkodást, hogy a város érdeke ellen az aláírók — kik épen a város érdekében buzgólkodnak — mindent aláírnak s a város érdeke ellen működnek.

Most lássuk a számcsoportosítást.

A nagyváradai vágóhid 104,000 forintba került — ezt okmányilag igazolhatjuk — s N.-Váradnak nem 30,000, de 40,000 lakosa van, mit pár héttel előbb minden lap constalt. Minthogy továbbá N.-Váradon az elmúlt évben levágotott a vágóhidon:

Szarvasmasmarha	5225 drb
Borju	7215 »
Juh és kecske	2806 .
Bárány	9941 .

ha már ennek számításba hozatalával akarunk a jövedelmezőség iránt tisztába jönni, úgy találjuk, hogy a vágás díj lesz per 1 frt 5225 forint.

7225 drb borju	per 40 kr =	2886.—
2806 » birka	» 30 kr =	845.—
9941 » bárány	» — — =	1431.15

azaz összesen 10,383 frt 95 kr, azaz, ha a vágóhidat 100,000 frttal építjük fel, — és ha tekintetbe vesszük, hogy Debreczen 58,000 lakosa mégis csak többet fogyaszt, mint a nagyváradai 40,000 lakos — úgy kikerül a vágás díjából a beépített 100,000 frt — 5% — 5000 frt, és a másik hatvan-utczai által, de közelebbi részletezés nélkül említett évi tatarozási s kezelési költség — 5000 forint. Sőt még maradni is fog jelentékeny összeg.

Az most már a kérdés, tenni fogna-e ez a maradvány 6400 frtot, a mennyit a másik h.-utczai a sertés vágást a városban ellenőrző állatorvosok fizetésére számít?

Én azt mondom elég leend. De kérdem, kell-e ilyen s kell-e a sertésvágás ellenőrzésére 8 állatorvos?

Bizonyára nem kell. Mert az ellenőrző orvosnak nem kell körül szaladni a várost, hogy az ott perzselni szokott sertések tüzenél állapítsa meg az állat egészségi állapotát, hanem úgy a jövőben mint eddig, megvizsgálnia kell a piacra vitt húst, megvizsgálnia kell akkor is, ha a vágóhidon vágatik le a sertés, — mert a vágóhidtól a piacra szállítás közben — ha valaki tilos húst is forgalomba akarna juttatni, ezt bátran teheti s bátrabban is teszi, mert tudja azt, hogy a piacon vizsgálat alá jön a szállítmány.

De még a ki kereskedik sertéshussal, nem is az utca-végeken szokta az a sertést per-

zselni, — kivéve pár laczikonyhást — hanem rendes hízalójában, a hol bizony van viz elég s van más szerszáma, edénye is.

Maradni kívánva azonban szorosán a kérdésnél, — hát nem veszi észre a cikkíró ur, hogy a város jövedelmének keresése mellett egészen elfeledkezik a közegészségügy divatos frázisáról, de egyszersmind arról is, hogy pusztán a város házi pénztárainak reményelt jövedelméért sem az nem szabad, hogy experimentálásra 100,000 frtot kidobjunk, sem pedig nem szabad veszélyeztetni a ma szépen fejlődő sertéskereskedelmünket, — és végül nem szabad adóztatni, zaklatni a közönséget.

A közegészségügynek áldozatot hozni a házi pénztár is tartozik, ha tehát áll az, — de a mit én nem egészen hiszek, hogy jó, egészségesen húst akkor eszünk, ha minden jószág a vágóhídon vágatik, úgy az szóba sem jöhetne, hogy hosszabb avagy rövidebb ideig a házi pénztár is járuljon e cél eléréséhez.

De állítsa szembe itt is cikkíró azt, hogy melyik okosabb dolog, kidobni-e ma a második 100.000 forintot is, azt remélve, hogy így a házi pénztár menekül pár évi ezer-két ezer forintnyi kiadástól, avagy fizetni pár évig azon pár ezer forint pótlást s akkor a tapasztaltak szerint intézkedni, úgy hogy a pár ezer forint ráfizetéstől is meneküljön a pénztár.

És állítsa szembe szépen fejlődő kereskedelmünkkel azon eshetőséget, hogy kereskedőink, a helyett, hogy jószágait a vágóhídra kivonszolják, eladják azt, mint élő állatot s ezzel a hús itthon megrágul, rosszabbá leend s elmarad a vágóhid remélt jövedelme is s a házi pénztár nem kétezeret, de ötezer forintot leend kénytelen fordítani a vágóhídi meg nem térült költségekre.

No, hogy a közönségre egyelőre a hús drágaságában fog rejleni a kellemetlensége a vágóhídi sertésvágásnak, azt elismerem, de félek tőle, hogy — mert N.-Váradon már is magánosok is a vágóhídon tartoznak vágni minden jószágot (a sertésekről ott még nincs szó sem), ebből oda fog fejlődni a dolog, hogy ott kell majd levágnatni mindenkinek mindent s tisztelem én aztán azt a boldog megrendszábozózott egészséget s házi pénztári jövedelmet!

Arról végül nem jól informálta magát a cikkíró, mi történik a városon kívül perzselni szokott sertéssel, s ha utána kérdezősködik, meg fogja tudni, hogy azt ott csak megperzselni szokták s felbontatlanul teszik szekérré s szállítják haza és a hízaló telepén, vagy a hentes magán házában ugyancsak gondosan és tisztán végzi vele, nem elhamarkodva, de sőt nagyon is kényelmesen a végzendőket, azt meg a cikkíró ur is bizonyára tudja, hogy a midőn a miniszter ur utóbbi visszautasító határozatát a melylyel a közgyűlési határozatot megváltoztatta — meghozta, csak szervezeti szabályzatunkat, azon statutomot tapodta törvénytelenül, mely szerint 30 nap elteltével a közgyűlés jogosult bármely határozatát módosítani, arra tehát nincs mit hivatkozni, az törvénytelenység volt s a város autonomus jogait tekintve — jogsérelem.

Legvégül csak sajnálatomat fejezem ki sertéskereskedelmünk érdekében, ha igaz az aradiakhoz intézett miniszteri leirat tartalma — s nem tekintem azt másnak, mint a Debreczenből kiindult eszme — sertéseknek a vágóhídon vágatása eszméjének — divatos, de kellőleg meg nem fontolt felkapásának, utánzásának.

Végzem mondani valómat ezuttal azzal, hogy ama bizottsági tárgyaláson, melyen a Márk E. féle indítvány egy szavazat ellenében elvetetett — két tanácsnok, a főkapitány, főszámvevő, főmérnök, almérnök, főszállás-biztos, öt orvos s egy állat-orvos szavazott az indítvány ellen, továbbá egy oly bizottsági tag, ki még most is a vágóhid elhelyezése miatti érdeklőséget látja az indítványban, a többi jelenlevő 9 bizottsági tag pedig azt mondta, hogy nem érdemes szavazni ott. Abból tehát, hogy ott csak egy szavazatot kapott az indítvány, helytelen volna azt következtetni, mit úgy látszik a »másik Hatvan-utczai« is következtet, hogy az el fog esni. Én ezt nem akarom hinni, hanem okvetlen várok annyit, hogy a terv és költség kiszámítás részleteinek átvizsgálására bizottság fog kiküldetni oly célból, hogy ez mondja ki azt, ha valyon elég-e 100,000 frt az egyedül szarvasmarha levágásokra berendezendő vágóhídra, és azt, hogy a bizottság elé utalással s ennek munkáltaival 90 bizottsági tagnak aggodalma, érdeklődése méltányoltatik. Ennyit azok megérdemelnek s meg is várnak.

Hatvan-utczai.

KÜLFÖLD.

Az inségeseknek. A csár elrendelte, hogy az inségesek segélyezésére alakulóban lévő központi bizottságnak a császári apanage-tőkből ötven millió rubel (?) bocsátás-sék rendelkezésére.

A borki katasztrófa. A »K. Ztg.« szerint jól értesültek mondható pétervári körökben az hir kering, hogy annak idején a borki-i katasztrófát robbanó bomba okozta, a melyet a császári konyha-kocsiból állítólag egy kukta dobott volna ki. A merénylet elkövetője állítólag azonos Padlevskivel, a ki később Seliverstov tábornokot meggyilkolta.

Orosz-német közeledés. A pétervári sajtóama reményének ad kifejezést, hogy Giersnek sikerülni fog megszüntetni az Oroszország és a német birodalom közt fennálló feszült viszonyt. Teljesen megfelel a valóságnak, hogy mérvadó oldalról őszintén töreksszenek a politikai helyzet javítására. Pétervárott nem titkolják, hogy Giers berlini utazásának nagy politikai fontossága (?) van. A pénzügyi körök meglegedésüket fejezik ki e körülmény felett.

Szabályrendelet

a kocsizás és lovaglás tárgyában.

(Érvényes Debreczen szabad királyi város területén.)

(Javaslat.)

(Folyt és vége.)

9. §.

Kocsival, szekérrel, szánkával, vagy talyigával gyalogjárdára hajtani, vagy azon megállani, lovagolni nem szabad.

A lovaglás tilos továbbá bármely befásított gyalog uton, továbbá a közuti vasutak vágányai közt is.

10. §.

A járműveken állati hullákat, vagy egyéb undort vagy ijedelmet okozó tárgyakat takaró nélkül szállítani nem szabad.

11. §.

Ostorrall való felesleges csergetés a város utcáin tilos.

12. §.

Állatokat csapatban a Nagy Péterfia utcán, a fő piacon, a Kis-Várad utcán s általában a főutczákon végig hajtani tilos, s e célra a város külső utcái használandók, s általában csapatos állatoknál elegendő számú hajtók alkalmazandók.

13. §.

A Kis-Várad utcán a teher-árakat szállító járművek közlekedése, a személy forgalom

érdekében beszüntetettik, s a nép-kert és Tegledi-szálloda közt fekvő kövezett ut érintésével, a Nagy-Várad utcára tereltetik, önként értetvén, hogy e pont rendelkezése a Kis-Várad utcán lakókra nem vonatkozik.

14. §.

A teher szállítással iparszerűleg foglalkozók járműveiket, az iparos nevét és pontos lacczimét feltüntető tábláskával kötelesek és pedig jól láthatólag, ellátni.

A talyigások és fahordó szekerek a talyiga vagy szekér oldalán, a vásárfelügyelőtől nyert számot kötelesek alkalmazni.

15. §.

Ezen szabályok áthágói, — a mennyiben egyes esetekben a büntető törvények másként nem rendelkeznek: 5 frttól 50 frtig terjedhető s a városi szegény alap javára fordítandó pénzbüntetéssel; nem fizethetés esetében pedig 12 órától 5 napig terjedhető elzárással büntetendők; ugyan ily módon büntetendők a jelen levő tulajdonos vagy gazda is, — a ki a szolgálójában levő személynek ezen kihágását észreveszi és annak azt meg nem tiltja.

16. §.

A jelen szabályrendeletbe ütköző kihágások felett I-ső fokban a rendőrkapitányság, II-ik fokban a városi tanács, III-ik fokban pedig a magyar királyi Belügyminiszter bíraskodik.

Debreczen 3891. November hó 16-án.

A városi tanács.

Különfélék.

Csiky Gergely tanszéke. Az országos színművészeti akadémiában a Csiky Gergely halála által megürült tanszéket az ideai tanévben már alig töltik be. A tanári kar azonban legközelebbi ülésében ki fog valakit jelölni kebeléből a tanszék ideiglenes ellátására. — Szombaton, a temetés napján, Bercsényi Béla az órája elején szép szavakkal emlékezett meg Csikyról, mint az intézet kitűnő tanáráról. A meleg megemlékezést a tanítványok, kik közül az elhunyt többeket anyagilag is támogatott, könnyezve hallgatták.

Megbüntetett érsek. Mint Párisból jelentik, az aixi érseket, Falliérist, a francia vallás miniszterhez intézett sértő leveléért, a törvényszék 3000 frank pénzbírságra ítélte el.

Kirabolt orosz pósta. A rostow-Wladikawkazi vonalon, Armaviv állomás közelében a kocsipostából 230,000 rubelt elraboltak, miután a vonatvezetőt megölték és a postást súlyosan megsebesítették. A rablóbanda az erdőbe menekült.

Gyilkos szarvas. Nem éppen mindennapi vadászkalandot élt át e hó 20-án este marchese Nicola Berliengieri, a ki két ur társaságában Milano melletti, corazzollói vadaskertjében sétált. Egy him szarvas támadt rájuk, fegyver nem volt náluk, tehát hirtelen védekeztek, sikerült is egy időre a szarvast maguktól elriasztaniok. A dühös szarvas azonban, még mielőtt elhagyhatták volna a kertet, viszszerért, s a sétáló urak egyikét szarvával úgy döfte keresztül, hogy az rögtön szörnyet halt, a marcheset czombján sebesítette meg, másik társának pedig a karján ejtett veszedelmesebb sebeket. A dühöngő állatot egy erdőkerülő riasztotta el halott és sebesült áldozatjaitól.

Vegyes hírek. Vérengző pogányok Schanghaiában mongol lázadók több száz keresztényt lemészároltak. — Vasuti szerencsétlenség. Orelli hírek szerint, az Opucha folyó egyik hidjáról egy vonat 4 kocsija a jégborította folyóba zuhant, több mint 30 ember merült el az örvénylő habokban. — Nagy elemi csapások. Amerikából nagy viharokat jelentenek. Washingtonban a vihar hét ember halálát okozta, Baltimoreban pedig a cyclon következtében több ház összedült. Chinában még nagyobb pusztítást vitt végbe a forgószél, körülbelül 4000 ember vesztette el életét. — Vakmerő rablógyilkosok. A Loewen és Diest közt levő vasuti vonalon egy utast a kocsiban kiraboltak és megölték. Borkin Vassza szegedi honvéd szolgálati fegyverével agyonlőtte magát.

Ujdonságok.

* Pártszervekedés. A Magyar Hirlap írja: Hajdumegyében ugyancsak rosszul áll a kormánypart ügye. — Még Körössy Sándor ügye is bukófélben van. De ha nem is, úgy ő az egyedüli, a ki ott a kormánypart ügyét fenn tudja tartani. Hajdus Zoltán igyekezett ugyan a kormánypart szervezkedni, de ez is balul sült el. E szervezkedésekről közöljük tudósítónk alábbi levelét: A hajdu-szoboszlói kormánypart f. hó 20-án Dégenfeld József gr. hajdumegyeyi főispán elnökele alatt értekezletet tartott, a melyre megjelent 17 előkelő választópolgár, köztük Padrah Sándor kir. közjegyző is, a ki a kerületbeli függetlenségi és 48-as párt hatalmas oszlopa. Az értekezlet, Padrah kir. közjegyző kivételével, egyhangulag Czeglédi Mihály dr. városi tisztú ügyészt jelölte ki képviselőjelöltnek, mit a nevezett el is fogadott. Így hát a Tury Albert polgármester sürűn emlegetett jelöltsége elesett. A kerület ellenzéki választópolgárainál nagy lelkesedést szült Padrah Sándornak az értekezleten nyíltan bevallott ama szánkéka, hogy bárkit léptet is fel a kormánypart jelöltül, ő mindent megmozdít a függetlenségi párt érdekében. — Az őszinte beszéd, úgy mondják, a főispánnak nem igen esett jól, mert a gyenge kormánypart a közeledő választások alkalmával aligha végleg meg nem semmisül. Körössy Sándoron kívül a megyében nincs más kormányparti képviselő; nem lehetetlen, hogy ő is kiesik, bár a kir. tábla és az üzletvezetőség hivatalnokai most látszólag többséget biztosítanak neki, ha szavazati jogait — néhány kivételével — mind Debreczenben érvényesíthetnék.

* A debreczeni református püspök jövedelme. A kolozsvári „Ellenzék”ben olvassuk a következő csodabogarat: „Illetékes körben egy propozíciót állítottak fel arra nézve, hogy a püspök jövedelmét milyen mérvben lehetne egyházkerületünkben emelni. A propozíció szerint minden az egyházkerületben adózó lakos egy-egy frtja után 2 kr többlet vettetik ki. Ha ez lehetséges és keresztülvitetik, akkor a püspök évi jövedelme közel 30.000 frt lesz.” Ugyan hol vette az „E-k” ezt a hírt? Talán valamelyik debreczeni világ-lapból?

* Jogász táncestély. F. hó 24-én össze gyűlt a jogász ifjuság, hogy a bál sorsát eldöntse. Bált az idén nem tartanak, de e helyett rendeznek két táncestélyt s az egyiknek helyét s idejét is meghatározták december 12-ére az „Arany-Bika” disztermében. A másik márcziusban fog megtartatni. A rendező bizottságot megválasztották s ennek névsora a következő: Bacsó Dezső, Bernáth Kálmán, Cieleczky Vilmos, ifj. Hortóy Gyula, Klobusitzky László, Kovács József, Kun Béla, Lengyel Kálmán, Lenchés István, Matolcsy Sándor, Péchy Geza, Puky Endre, Serly Sándor, Szikszay Gyula, Szücs Géza, Tóby Elek, Ujfalussy Dezső, Uzonyi Géza. A meghívók a napokban fognak elküldetni. Nagyon helyesen teszi a joghallgató ifjuság, hogy a költséges bál helyett táncestélyeket rendez, melyek bizonyára látogatott mulatságok lesznek s a sikerről előre is kezdeskedik a rendezőség fentközlött névsora.

* A tanítók kérelme. Az egyház által terbe vett nagyobb építkezések alkalmából a 40 tagból álló ev. ref. elemi iskolai tanítóegyesület saját céljaikra alkalmazandó gyűlésterem és könyvtár helyiség iránt kérelmezett. Mely kérelem az iskolaszék által pártolólág terjesztetett az egyháztanács elhatározása elé.

* A tagosítás P.-Ladányban. A tagosítás megejtésére kiküldött törvényszéki bíró — mint lapunknak írják — f. hó 15-én P.-Ladányban megjelenven, megalakította a nagy bizottságot és a mérnök felfogadását megejtette. Több jelentkező mérnök közül — mint már említettük — László Gyula mérnökre bizatott a tagosítás, ki katasztrális holdanként a munkálattért 1 frtot kap, köteles azonban a tagosítást 1892 évi nov. hó 1-ig teljesen bevégezni. A tvszéki bíró és a kíséretében megjelent jegyző Lipovniczky Imre alapítványi számtartó vendégei voltak.

* A debreczeni rendőrfőkapitány dicséretét zengi ismét a „Pesti Napló”, a következő sorokban: „Barbi Alice cs. és kir. kamara énekesnőről írták a lapok, hogy egy vidéki városban (Debreczenben Szerk) tervezett hangversenye elmaradt, mivel megtartására a hangversenyt rendező könyvtáros czégtől az ottani főkapitány az engedélyt megtagadta. Egy ottani újság szerint a főkapitány engedélye azért maradt el, — mert az illető könyvtáros által a hangverseny megtartása végett beadott kérvény felszerelése hiányos volt, a mennyiben nem volt hozzá mellékelve annak igazolása, hogy fel volt-e a czég hatalmazva a „Harmonia” által a hangverseny rendezésére s a kérvényhez nem volt külön belügyminiszteri engedély mellékelve. Azt hisszük, hogy a belügyminiszteri engedély megszerzése egy-két óra alatt, táviratilag is elintézhető, oly elismert művészről pedig, a minő Barbi Alice cs. és kir. udvari énekesnő, kicsinyes akadékoskodás helyett, kivált a nagyobb városok hatósága részéről még éppen udvarias elölözékenységre is tarthat igényt. Am akadályozzák meg a vidéki városokban — pedig nem igen teszik, — hogy ott nyaranta két-három izetlen német Sängerei rontsa a közizlést (mint Debreczenben teszi a főkapitány ur engedélye folytán Szerk.) és csináljon propagandát német génusz extravaganziáinak, ha pedig szívőkön viselik a vidéki színészet anyagi felvirágozásának ügyét, hát ne adjanak engedélyt a szezon alatt tyroli Sänger-truppnak, korcsmai hangversenyzőknek, bűvészeknek és csepürágóknak, de ne tanusítsanak tulbuzgalmat olyan különben is csak egyetlen estére terjedő hangverseny meghiusításával, a mely csak előkelő művészi élvezetet nyújthatna annak az elite közönségnek, a mely a színházi operett-kultusz mellett néha esetleg magasabb zenei élvezet után is szokott vágyakozni. A rendőrség szóban forgó eljárását kimagyarázhatja, hogy nem igen szokták a lapok szini kritikáit olvasgatni (mégis színházi intendáns a főkapitány! Szerk.) s nem szükséges per absolute átértenie, hogy a művészi képesség mely grádusán lehet valaki cs. és kir. kamara-énekesnővé, vagy énekesné, de viszont vidéki városainkban a Barbi Alicehoz hasonló tapasztalatokat szerzett művészek és művésznők sem kötelesek az ilyen elbánás átértésére. A legfurcsább dolgokat fogják terjesztetni irásban és szóban, a magyarországi nagyobb városok műérzékének és a hatósági körökben uralgó modor fejlettségéről és modern csiszolt-ságaról. Pedig már ideje lenne, hogy éppen ezekben a körökben kissé jobb véleményt szerezzenek felőlünk, a hol tiz kiváló egyénünk sem képes azt helyrehozni, a mit egy ilyen gixer már elrontott!

* Uzelacz Nagyváradon. A „Nagyvárad” értesülése szerint a „Jellasi” ezred híres gyászvitze Uzelacz kapitány Nagyváradon is megfordult, valami — 8 év előtt. Az időtájt azonban még nem tette nevét híressé a „nieder-pfeffer” no meg a „csöcselék” szó, sőt még azzal is keveset törődött, hogy a lelkes nép szeretett királyát „Éljen” vagy „zsivó” szóval üdvözli-e? Egy szóval akkor még nem politizált, hanem terepfelvételeket eszközölt a környéken. Sok nagyváradí polgárral ismeretségbe lépett, sőt egynek — talán azért, hogy kimutassa a magyarság iránt érzett barátságát (?) — kedvenc kutyáját hagyta emlékül.

* A ispotályi tanítónői állomás, mely Madarassy Kamilla tanítónőnek kora halála folytán jutott üresedésbe, a f. iskolai évről helyettesítés útján Herczeg J. tanító és isp. énekezőr Etelka leánya által töltetett be, illetőleg az iskolaszék ez irányban terjeszt indokolt javaslatot a presbyteri közgyűlés elibe.

* A földesi uzsorás. Weinberger Mihály hírhedt uzsorás bünperét tegnap kezdte tárgyalni a debr. királyi tábla; a tárgyalás azonban még ma sem ért véget.

* Dalestély. A kereskedő ifjak dal-köre, mint már jeleztük, december hó 5-én a „Margit”-fürdő disztermében dalestélyt rendez. A törekvő ifju dalkör már több ízben adta tanujelét élet-képességének és a t. közönség azon rokonszenves pártolását, melyet a dalestélyekre való tömeges megjelenése által részéssíti, teljesen megérdemli. A meghívók széküldése még e hét folyamán megtörténik, — a bizottság minden lehetőséget megtesz arra nézve, hogy a megjelenő és táncolni vágyó hölgyek igen jól mulassanak.

* Megvadult lovak. Tegnap este felé izgató jelenetek voltak szemtanúi a nagyvárad-utcán. Bernáth István h.-pályi birtoikos kocsiját elragadták a rakoncátlan, tüzes vérű csikók. A megvadult nemes állatok szembehunyva rohantak előre, s igazán csak az Isten oltalmazta a kocsiban ülőket, kiknek, bár a szekér kerekei össze-vissza törték is, az ijedtségen kívül nem esett nagyobb bajok.

* „Tiszteld atyádat, hogy . . . .” Szőke János csavargó bajosan ismeri a „tiz parancsolat” fentemlített szakaszát, mert ha ismerné, és ha egy kis emberi érzelem volna keblében, bajosan fejegetné öregapját, ki a nemes városnak hajduja, „agyönütéssel”. A szegény öreg, kit csavargó fia már hosszabb idő óta mindig „agyönütéssel” fenyeget, végre is jelentést tett a III. kerületi kapitányságnál a fia ellen kérte a „kapitányságot”, hogy a lelketlen fiattól, ki tegnap este is holtra akarta verni, valami módon szabadítsák meg. A rendőrség letartóztatta a gonosz gyermeket, ki undok viseletével bizvást kiérdemelte a törvény legszigorubb büntetését.

* Furcsa helyre került. L . . . R . . . helybeli fiatal asszony beállit a rendőrséghez:

— Találtam.

S odanyujt egy O . . . Gy . . . nevére szóló katonai igazolványt.

— Hol találta ezt? kérdé a rendőrbiztos az asszonykától.

— Hogy került oda, hogy nem, azt nem tudom, de biz én ott találtam a fehéreneműim között. Elhoztam, akié vegye által itt a rendőrségnél.

* Biztos hatású gyógyszer szeplő ellen. Szépségükre hű női olvasóink figyelmébe ajánljuk ezt a következő kis „szeplő elleni recept”, melyet Worbisban, igen nagy hatással használt egy fiatal hölgyecske. A receptnek egyik legérdekesebb tulajdonsága az, hogy elkészítéséhez, illetőleg „sikeres használatához” egy fiatal, nőtlen ember szükséges, legalább a következő történet is azt bizonyítja: Egy fiatal hannoveri hivatalnok gyanutlanul sétálgatott az erdőben, mikor egy befátyolozott hölgygel találkozott, ki száraz faágat tartott kezében. A fiatal ember bámulva nézte a rejtélyes hölgyet, ki habozva közeledett feléje, de ki, mikor közelébe érve, a kézben tartott, száraz fagyalt eldobta, fátyolát felemelte, annál bátrabban nyomott két tüzes csókot orcájára. A fiatal ember még vissza sem adhatta a csókokat, a hölgy már is mélyen elpirulva, bocsánatot kért tőle és magyarázatképpen egy könyvecskét mutatott neki, a melyből a következő kis recept olvasta ki:

„Háziszerszeplőkellen. Eredj ki az erdőbe, sétálj, lehetőleg egyedül, kezében száraz ággal, mikor aztán egy fiatal emberrel találkozol, dobd az ágat magad mögé, őt pedig csókold meg kétszer.”

Ha netalán bájos női olvasóink közül mégis kételkednék valaki e „házszer” biztos hatásában, annak ajánljuk a — próbát, mert, ha a szeplők el nem mulnának is, nincsen kizárva az a — „kellemes eshetőség”, hogy a megcsókolt fiatal ember eljegyzí Öt is, mint eljegyezte vállalkozó szellemű kollegánóját a fent említett hannoveri fiatal ember . . . .

* Tanfelügyelő a disznóólban. Magyarc-sana d román ajku lakosai a napokban ugyancsak kimutatták, hogy miből is áll voltaképpen az a „román virtus”. A román „fratyluk” ugyanis tanító akart választani, persze a maguk rossz véréből való vad „dakórománt”. Ezt természetesen a választást vezető biztos, a tanfelügyelő nem kandidálhatta, hanem a kisebbséggel egy másik

tanitót — az ő emberét — választotta meg. Az erősen bepálinkázott tömeg erre annyira felbőszült, hogy a tanfelügyelőt fülön kapva, szép szavak kíséretében egy disznóólba belökte és bezárta.

* Az iglói utcai harc 1849-ben.

Trstyánszky Károly, 48-as főhadnagy, érdekes képet küldött a szabadságharczi emlékek kiállításának. A kép az iglói utcai harcot ábrázolja. 1849 február 1-én Strácczenán keresztül átfázva, kiéhezve és faradtan érkezett Iglóra Gouyon ezredes hadteste (3-4000 ember.) Igló város német ajku, de magyar érzésű polgárai megvendégelték honvédeinket, jól esett a kimerült seregnek a pihenés; azonban éjféltől 2 óra tájban néhány ágyulövés és tüzlármia ébresztette fel az alvó sereget. Kizevetter osztrák őrnagy Löcséről jöve, 4 század Nugent-gyalogság, két század könnyű lovas és fél tízeg rőppentyűvel minden ellenállás nélkül elfoglalta a löcsei utcán fedezet nélkül felállított két ágyunkat, a várost lövette s rőppentyűvel felgyújtotta. Csak akkor, a midőn az álmából felriasztott honvédség magához tért, kezdődött a harc, melynek színhelye a melék löcsei utca volt. Honvédeink vissza foglalták az elvesztett egyik ágyut, elvettek az osztrákoktól két rőppentyűlőveget löszkerocsival. Kizevetternek Gouyon Korotnokon adta vissza a látogatást s onnan elűzve az ellent, indult Branyiskó ellen. A kiállításra felküldött kép, a mely 1849-en készült, Igló égését s a meglepett honvédek sorakozását ábrázolja.

* Papirkereskedők figyelmébe.

A nagyszabeni m. kir. pénzügyigazgatóság az 1892. évben szükséges miniszteri-, fehér-, fogalmi-, itatós-, csomagoló papir, pecsétviasz, ostya, tenta beszerzését árlejtés útján óhajtván biztosítani, — midőn az e tárgyban kibocsátott hirdetemnyre az érdekeltek figyelmét felhívjuk, megjegyezzük, miszerint a szállítási feltételek s részletes kimutatások az alóli kereskedelmi és iparkamara hivatalában (n-hatvan-utca 1445. sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Írásbeli ajánlatok beadásának határideje f. é. november 30. Debreczen, 1891 november 26. — A kereskedelmi és iparkamara.

* **Vállalkozók figyelmébe.** A m. kir. államvasutak debreczeni, kolozsvári, szegedi, zágrábi üzletvezetősége, — és a kir. sz. pécs—barcsi vasut üzletigazgatósága különféle anyagok, mint szurkos fenyőfa, chamotte agyag, keramit. mész, téglá, világosítási, kenési és tisztogatási anyag, vas- és faneműek, robbanó szerek, növények, magvak, cserjék stb. szállítására pályázatot hirdetett, mely körülményre oly megjegyzéssel hivatik fel az érdekeltek figyelmébe, hogy az idevonatkozó közelebbi szállítási feltételek és részletes kimutatások az alóli keresk. és iparkamara hivatalában (Nagy Hatvan utca 1445 sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Debreczen 1891 november 24. A kereskedelmi és iparkamara.

* Apróságok.

Vendéglőben.
— Pincér! Kérek beefsteaket, de jó nagy darabot, mert rövidlátó vagyok!

* Hirlapi korrektor:

Megyek haza, előbb azonban iszom egy sort és alszom egy verset; megérdemlem annyi elolvasott sor és vers után!

— Mondd csak, Béni, mi a te foglaltságod Budapesten?
— Különös! Hát — lakom!

Az állatsereglet tulajdonos megbarátkozik Bokor János gazdával és bizalmas beszélgetésbe ereszkednek eladó leányaik sorsa felett.
— Én (adja a szót Bokor uram) hat tehenet, két ökröt és vagy ötven birkát adok a lányommal.
— Én pedig folytatja Signore Calarabino, adok a vömnek egy mosómedvét, két boát és

egy krokodélust. Ebből aztán szépen megélhetnek.

* Megfiadzott bankó.

X. száz forintot kér kölcsön barátjától s fölteszi a bankra.

— Nos, — kérdi rövid idő múlva a kölcsönző, megfiadzott a száz bankó?

— Oh igen, meg is halt rögtön, csak a fiai maradtak meg, — felel X. s előmutatja a megmaradt — öt forintot.

* Borzasztó férj.

A grófnő válópört indított a férje ellen s előadja panaszait.

— De én úgy tudom, jegyzi meg a bíró, hogy önt a férje szerette!

— Lehet bíró ur, feleli az asszonyka, mert ez a szörnyeteg mindenre képes!

* A négy szentség.

K. E., a mint nekünk maga beszéli, tegnap reggel keresztapa volt egy hivatalos szolgájánál, délelőtti részt vett egy esküvön, délután pedig megadta a végtisztességet egy elhunyt ismerősének. Még csak a bérálás szentsége volt hátra. Kurizálni kezdett egy szép asszonynak, a ki aztán arcul legyintette. Ezzel aztán együtt volt mind a négy szentség.

* Sértett anyai büszkeség.

A: Milyen gyöngéd a nagysád veje. Lát-szik, hogy szerelemből nősült.

B: De kérem azt hiszi nagysád, hogy olyan kevés hozományt kapott magával az én leányom?

* **Az önálló tornacsarnok** építési költségeire újabb adakoztak; Szabó Kálmán 50 frt, Szabó Sándor 50 frt, Fabriczius Géza 25 frt, Györfly Aladar 25 frt, N. N. 10 frt, Pongrácz Géza 5 frt, Dr. Fáy Márk 5 frt, Kaszás József B. Bjárósról 2 frt, Szabó Miklós 50 frt, Rickl Géza 25 frt, Zádor Lajos 25 frt, Balogh Mihály főmérnök 10 frt, Nánássy Lajos 5 frt, Stern József és testvére 5 frt, Reismann Mór 5 frt, Tóth Lajos 2 frt, Kupfer József 2 frt. Midőn ezen adományokért egyetünk nevében hálás köszönetemet nyilvánítom, egyszerű közudomásra hozom, hogy ezen összegeket a már eddig gyűjtött összeggel együtt az iparegyesületi tak. és hitelintézet pénztárába helyeztem el gyümölcsöztetés végett. Debreczen 1891. november 26. Nagy Ferencz tornaegyleti elnök.

* **Schaf János** iparkodó fiatal táncztanító, decz. 6-án, a »Margit-fürdő« disztermében, táncztanításának bevezése alkalmából utolsó estélyt rendez, melyen tanítványai bemutatják előhaladásukat. A mulatság esti 8 órakor kezdődik. Belépti díj tetszés szerint.

* **Bálrendezők figyelmébe!** A közlegő farsang alkalmából ajánljuk a »Debreczen« nyomda-részvénytársaság könyvnyomdáját a bálrendező helybeli és vidéki egyletek, társulatok és iparosok figyelmébe, hol **báli meghívók és tánczrendek** diszes és izléses kivitelben **gyorsan és jutányos árakban** készíttetnek. (Üzlethely: nagy-utca 1702. sz. Konrád-házban.)

* **Halál madár.** Szomorú, mondhatni kísérteties eset történt Jászapáti-ban a minapában, mely eset már azért is szomorúnak mondható, mert éppen alkalmas arra, hogy a népet babonáiban megerősítse. Ádám Istvánnál nagy lakadalmat ültek, e hó 16-án. Vigan szólott a »malacz banda« hegedűje s érzéssel járták a tánczot a fiatalok, az öregek természetesen egy kis »savanyu vinkó« mellett pityizáltak. A szoba ablakait kinyitogatták, mert anélkül is igen nagy hőség volt ott. A nyitott ablakon át éjfél 11 és 12 óra között egy nagy, fekete madár reppent be a szobába, s rémesen vijjogva csapdosott szárnyával a levegőben. Majd neki ment az egyetlen

égő lámpának s egy hatalmas szárnycsapással eloltotta azt. Mire ismét »világot« gyújtottak, a madár eltűnt. Öregek és fiatalok sugdosódva bujtak össze és hátborsózva találgatták, hogy kinek a »halálmadara volt ez a tünemény«, s »ki fog a társaságból előbb meghalni?« Majd a mulatás feledtette velök e kellemetlen incidens. Ugy egy óra tájban azonban egy Dózsa György nevű fiatal cipészmeister, ki szintén a mulatók között volt, haza akarván menni, a pitvarajtóban lerogyott és pár pillanat alatt meghalt. A mulatók, kiknek a jó kedvét természetesen elvette ez a szomorú halál, borzongva osztak szét. És most Jászapáti-ban erősen meg vannak győződve arról, hogy a Dózsa György véletlen halálát az a fekete tolas, vijjogó madár okozta, mely pedig szegény csak a lámpa fényére tévedt be a nyitott ablakon át a lakodalmas házba...

* A konyári szekeres.

— Törvényszéki végtárgyalás. —

A Debreczenhez közel eső községek lakói temérdek élelmi szert szállítanak városunkba. M. Péres leginkább baromfiakat és zöldség-félt, Derecske s Tépe hagymát, a fürdőjéről híres Konyár pedig szép és nagy kenyereket szállít.

Ha a konyári gazdasszonyoknak egy kis pénzmagra van szükségük, megsütnek egy csomó nagy kenyeret s beszállítják Debreczenbe, hol jó pénzt adnak értük. Történt nem régen, hogy öt konyári kenyér-elárusító asszony közösen fogadott föl egy szekeret, hogy kenyérkészletüket Debreczenbe szállítsa.

Derecske felől pompás köves út vezet Debreczenbe. Olyan sima és kemény ez az út, hogy bátran kuglizni lehetne rajta. Vigan haladt a konyári szekér, megrakva kenyerekkel és az öt konyári asszonnyal.

A szekeres azonban, hogy lovai lábát kimélje, nem az út közepén hajtott, mely ki van kavicsosul rakva, hanem az út szélén, hol puha földet taposhattak a lovak. (Igy hajtanak különben a debreczeni kocsisok is, az utcának közel kirakott közepéről letérnek a porba, nem törődve azzal, hogy száz és száz járókelő orra-szája megtelik a fölvert porfelleggel!) A szekér kerekai közvetlenül az országút szélét érintették, a mi azon aggodalmat keltezte egyik konyári asszonyban, hogy feltalálnak fordulni s kenyér-készletük az út melletti vizes árokba vész.

— Ne féljen kend semmit, ember van itt a gyeplű végén! — bátorította a remegő asszonyt a szekeres. De alig hangzottak el a biztató szavak, megtörtént a katasztrófa: a szekér, minden rajta-levővel együtt, belefordult az út melletti mély, vizes árokba.

Természetes, hogy irtózatos jajveszékelés követte a katasztrófát. Oda van a kenyérünk! — kiabáltak a lubiczkoló asszonyok s szidták a szekeret. Bizony a kenyér oda lett, tönkre ment a piszkos habarékban, de még ennél nagyobb baj is történt: egyik asszonyt, ki legalóira esett, halva huzták ki az árokból. Vízbe fult a szerencsétlen!

A szekeret, kinek vigyázatlansága és könnyelműsége e balesetet okozta, »törvény elé« állították. A debreczeni kir. törvényszék rá is olvasta a paragrafust, hogy melyiket, az nem tartozik a dologra.

Az elnöklő bíró azt kérdezte az életben maradt asszonyoktól:

— Valami kárpótlást nem követelnek?
— De igen — felelték az asszonyok — legalább a fuvarbért adja vissza a szekeres!

Valóságos a katasztrófa-humorral közbeszól ekkor a vádlott:

— Minek adnám vissza a fuvarbért? Hiszen megígérttem, hogy még egyszer behozom kendteket Debreczenbe!
— De hiszen — felelték unisono az asszonyok — az ördög ül fel többet a kend szekérére!

A komoly törvényszék tagjainak volt annyi érzékük a humor iránt, hogy e szóváltást jóízű mosolylyal fogadták... Az őszi napsugár becsillant a komor terembe...

Sarló.

TÖRVÉNYSZÉK

Az ember-kufár. Különös hangzása lehet ennek a névnek, de még is vannak — és pedig sajnos — sok oly lelketlen, gazemberek, kik a kereskedés ezen nem éppen leg-szolidabb fajávala kincseket halmoznak össze. Schaffer Adolf budapesti helyszerző is ilyen jó madár volt. Rajta is vesztett az »üzletlen« nem egyszer, a többek között leg-ujabban Bécsben, hol letartóztatták. Nagy feltűnést kellett ez a letartóztatás, melyet azon vád alapján, hogy rendszeres leánykereskedést üzött, s francia nőket szállított keletre, eszközöltek ellene. A végtárgyalás a napokban történt meg. — Schaffer ur azonban ezuttal szerencsében volt, mert hogy-hogy nem sikerült neki bizonyítania, hogy a francia-honból kihozott nevelőnőket, bonne-okat — kik természetesen mind feltűnően szép leányok voltak — mind előkelő magyarországi családoknál helyezte el. A bíróság, mivel a Schaffer adatait — ezuttal — nem lehetett megegyeztetni, felmentő ítéletet hozott.

Színház.

A kolozsvári nemzeti színház Bécsben. Ditrói Mór, a kolozsvári nemzeti színház igazgatója meghívást kapott a bécsi színházi kiállítás rendező bizottságtól, hogy vegyen részt a kiállításon. A kolozsvári nemzeti színház egy-két előadással venne részt a kiállításon, természetesen magyar darabokat, még pedig népszínműveket mutatva be.

Az új dramaturg. A »Budapester Tagblatt« azt a hírt jelenti, hogy Csiky Gergely utódjául, a nemzeti színház dramaturgi állására Gyulai Pált, Paulay Edét, Bartók Lajost, Beöthy Zsoltot, Keszler Józsefet és Vadnai Károlyt említik.

Magyar tárgyú szindarab Párisban. Hétfőn adták elő Párisban Bureaú Eduárd »Család és haza« című darabját, mely anyagát az 1848—49-iki magyar szabadságharcból meríti. A hatásos darab szép sikert aratott.

CSARNOK.

A KÉT HADNAGY.

— Sacher Masoch elbeszélése. —

Fordította: ifj. Mórós Pál,

(Folytatás és vége.)

— Nem tehetem fel az ön szobájában! — válaszolta Ostertag bizonyos előzettel.

— De ha kérem, nagyon kérem!

A hosszú hadnagy végre is hősiessé elhatározta magát. Fejébe nyomta a csákót, azal gyorsan felemelkedett, de a csákó oly erővel ütődött a padláshoz, hogy lecsuszott egész a hadnagy álláig. A hadnagy fejét hiába próbálgatta a csákóból kiszabadítani, az nem engedett. Ugy meg volt fogva, mintha valami sróffal lett volna fejéhez erősítve. Mariska is segített neki, de hiába volt minden igyekezet, a szegény hadnagyot nem tudta megszabadítani kényelmetlen fedőlékétől. Eddig Mari egész komolyan viselte magát, de mikor visszatért a konyhába, hova egy gyilkos szerszámmal, egy éles késért futott ki, hangos kacajra fakadt, látva a szoba közepén néma kétségbeesésben ülő hosszú hadnagyot, kinek csak az orrahegye látszott ki a csákóból.

Egyetlen ideges vágással megszabadította a hadnagyot kritikus helyzetéből, de mikor az szerelmét akarta előtte kinyilatkoztatni, a lány folyton csak kacagott. Ostertag végre is dühösen távozott. Ezzel a nagy hadnagy lejárt

szotta szerepét, — most következett a kis Brinz.

Brinz-et hasonlóképpen igen barátságosan fogadták. A kis hadnagy határozottan is jobban illett a Mariska kis szobájába, mint hosszú társa.

Minden a lehető leggyönyörűbben ment egész a szép május hónapig. A mikor is Mariska kisasszony egy napon azon óhajának adott kifejezést, hogy délután ránduljanak ki a tavaszi pompában viruló mezőre. Brinz civilbe öltözve jelent meg a kitűzött találkozó helyen. Puha kis kalapocskája, divatos ruhájában úgy nézett ki, mint egy — diák-gigerli. Még alig léptek százat a zöldelő vetések között, már is közeledett a fátum egy rövidlátó gymnaziumi professzor személyében. A professzort Vernubiusnak hitták és a szép májusi időt botanizálásra használta fel.

A professzor a kis hadnagy látására, ki őt szívélyesen üdvözölte, elhülve maradt állva, majd barátságosan megfogta annak a fülét, mondván:

— Quid facies puer? Mit csinálz te itt kicsiny? Menj inkább az iskolába.

Mari először megijedt, de mikor megértette, hogy a rövidlátó professzor a kis hadnagyot egyik tanítványának nézte, hangosan, könyörtelenül kacagni kezdett, éppen úgy, mint akkor, midőn Ostertagot megfogta a csákó.

Igy végződött a kis hadnagy regénye.

Kevés idő múlva az ezredet Boszniába helyezték át, hol a lázongó bosnyákok között kellett rendet csinálni. Szerajevó ostromára ment a két hadnagy. Kapitányuk megsebesült, a századot tehát nekik kellett vezetni. Kivont karddal vezették a fiukat. A bosnyákok kiméletlenül lőtték rájuk, a golyójuk azonban nem talált senkit, csak a szegény Ostertagot. Midőn a katonák felkapaszkodtak a bástyákra, Ostertag lehanyatlott. Brinz lehajolt hozzá, de az már halva volt. Éppen homlokán találta a golyó. Brinz azonban néhány pillanat múlva már fent állott a bástya fokon. Ő volt a legelső. A puskapor füsttel együtt elszállott a Takács ezredes dühe is. A szegény Ostertag felett néhány, becsületes katonai könnyet hullajtott, de a szerencsés Brinznek meg nem sok időre ezután a »katonai arany érdemkeresztet« tűzte a mellére.

Közgazdaság.

Külföldi sertésüzlet

A sertéskereskedelmi csarnok jelentése.

November 24.

a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1) Öreg nehéz (páronként 300—400 kg-ron felüli sulyban) 45.—46.—. 2) Öreg közép (páronként 300—400 kg-sulyban) 45.—46.—. 3) Fialat nehéz (páronként 320 kg-ron felüli sulyban) 47.50—48.50 4) Fialat közép (páronként 251—320 kg-ron sulyban) 47.—47.50 5) Fialat könnyű (páronként 250 kg-ig terjedő sulyban) 45.—46.—. II. Magyar szedett: 6) Nehéz (páronként 280 kg-ron felüli sulyban) 43.—45.—. 7) Közép (páronként 220—280 kg-ron sulyban) 43.—45.—. 8) Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő sulyban) 43.—44.—. III. Szerbiai: 9) Nehéz (páronként 260 kg-ron felüli sulyban) 45.—46.—. 10) Közép (páronként 220—260 kg-ron sulyban) 45.—46.—. 11) Könnyű (páronként 220 kg-ig terjedő sulyban) 43.—45.—. Sertés létszám: novem. 23 napján volt készlet 130.226 darab. A hizott sertés üzletirányzata: változatlan. — Hizalni való sertés —, —, malacz (4—11 hónapos korban felhajtott) 2231 drb.

Budapesti gabonatözsde. November 25-én. Buza tavaszra 11.45 pénz 11.47 áru, őszre —— pénz, —— áru. — Tengeri 1892 máj. — jun. 6.25 pénz, 6.27 áru. Zab tavaszra 6.65 pénz, 6.67 áru, őszre —— pénz, —— áru. — Káposztarepcze aug.—szept. 14.30 pénz, 14.40 áru.

Az orosz inség veszélyei.

Majdnem hihetetlennek tetszik, hogy a vasutak és villamosság korában a föld leg-czivilizáltabb részének legnagyobb államában

sok millióra menő ember éheznek és az éhhalál veszélyének nézzen elébe. — Ilyesmi lehetséges volt eddig Chinában, Indiában, vagy valamely más közép-ázsiai birodalomban, de Európában, ez valóban borzasztó és megdöbbentő!

Pedig ma már nem szenved kétséget, hogy Oroszországban mintegy h a r m i n c z millió ember már is éhínséggel küzd, és ki tudja, mi vár reá a hosszú télen és a tavaszon, midőn az új aratás remélhető áldása még mindig oly távol lesz.

Az orosz inség elismert európai veszély. A politikai helyzet kísérteties rémei közt az orosz éhező paraszt a legfenyegetőbb alak. — Eddig csak a csári önkény kiszámíthatatlan szélsőségeivel és hatalomvágyának előreláthatatlan kitöréseivel kellett számolni. — Ma egy harmadik, még végzetesebb tényező járult e kettőhöz: a kétségbeesés.

A kétségbeesés rossz tanácsadó. — Az emberi lélekben szunyadó szenvedélyeket az ébreszti a legmegdöbbentőbb erélyre. Az üres gyomorból szörnnyű elhatározások fakadnak és a szédülő agyvelő tántorogva tér le a morális ösvényről. — Az éhező francia nép letépte a Bourbonok fejéről a koronát fejestül és a saját fejére tűzte, a vértől piros frigai sipkát. Az éhező indus föllázadt a brit hatalom ellen, Dózsa György táborába is éhség vitte az alföldi nyomorult magyar jobbagyot. Ki tudná előre megmondani, minő tettekbe készítik az elbutított, elnyomott és átlátias orosz parasztot?

Az inség részleteiről ma még teljesen hiteles értesülést nem kaphatni. — Az orosz zsarnokság el tudja még folytatni a jajveszékő hangokat és elnémitani a szenvedőket. — De most még a kezdet kezdetén vagyunk. Az év mostani szakában kap még talán az éhes ember valamit, amivel nyomorult létét tovább tengetheti. Kiosztanak vetőmagot az inséges vidékeken, de az — amint már hasonló alkalmakkor ez előtt is történt — nem a földbe kerül, hanem a legjobb esetben elfogyasztják az éhezők, vagy eladják, vagy megiszszák pálinka alakjában. Mondtuk, a legjobb esetben. Aki azonban ismeri az orosz hivatalnoki sáskahad hagyományait, az képzelheti, mily kis része a kiosztásra szánt gabonának jut el rendeltetése helyére.

Később tehát lehetetlen lesz elfolytatni a nyomor fölkiáltásait. Majd ha hó borítja a nagy rónaságokat, majd ha a szibériai szél végig sivit a pusztaságokon, majd ha elfogyott minden ennivaló és jószág, a kevés baromfi és szalonna, majd ha a járhatatlan utak csapása szintén enyhíthetetlené teszi a bajt — majd akkor hiábavalónak fog bizonyulni az orosz kormány minden hatalma, minden nyomása. Akkor meghalljuk a vészkiáltást, de tudni fogjuk azt is: hogy nincs segítség.

Az orosz kormány évtizedes mulasztásai most bosszulják meg magukat. Az orosz paraszt helyzete türethető esztendőben is szomorú. Oka ennek egyfelől a »mir«-rendszer, melynél fogva a föld sorsolás útján lesz kiosztva és minden hét évben gazdát cserél. Oka továbbá az adórendszer, a községi szavatossággal. Oka az urbéri rendezés egyoldalú és lelkiismeretlen keresztülvitele, a közigazgatás gazsága, a paraszt butasága, az iszákosság és a fanatizmus. Orosz irók, akik hazájukat és népét igazán szeretik, visszataszító képet festik, megmutatják a bűnököt, hogy javítsanak. De most nem tanítás kell, sem igazság, hanem segítség.

S vajjon segít-e az orosz kormány? Mond-

ják, hogy pénzt és élelmiszert, vetőmagot és némi ruházatot osztogatnak. De mi kellene oda, hogy 30 millió ember nyomorát enyhítsék! S végre a nagy összeg sem segíthetne ha el sem is lopnák, midőn az orosz paraszt lakhelye nem embernek való: ragályfészek és az orvosi segélyt csak hirből ismerik.

Attól lehet tartani, hogy mint Brutus Lukretia ravatalával birta forradalomra a rómaiakat ledér királyuk ellen, úgy az orosz nihilisták is az éhező nép hekatombáin fogják lángra gyújtani a szenvedélyeket és ostromra vezényelni kétségbeesett hadaikat. Majd megmutatja a jövő tavasz, mily erős lábón áll az a birodalom, melynek telhetetlen birvágya szüntelenül fenyegeti az európai békét és civilizációt. De minden körülmény közt bizonyos, hogy az orosz inség egy új s minden eddiginél nagyobb veszély a békére nézve!

Szerkesztői üzenet.

Ss. J. esperes urnak, Érmihályfalva. Köszönjük a nagytiszteletű ur szives figyelmeztetését, de a színházi rovat hiányán nem segíthetünk. Ha mi ebben a kérdésben engednénk, akkor vétenénk a sajtó tekintélye ellen, a mi előttünk sokkal fontosabb dolog, mint egy-két olvasó elégedetlensége a színházi rovat hiánya miatt. A mi a »D. H.« házaló ügynökét illeti, erről más alkalommal mondjuk el véleményünket.

Ss. J. urnak, P.-Ladány. Értesítéseit köszönettel vettük. Az illető ügynök, kiről említést tesz, mint a fentebbi üzenetből is láthatja, más városokat is szerencsétlen becses látogatásával — s ajánlgatja titkos kormányparti portékáit a közönségnek, mely azonban nem egy könnyen ül fel a »pártonkívüli« szép szavaknak!

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**
Kiadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő,
és **Dr. Bakonyi Samu** főmunkatárs.

KILLER EDE

butorraktára Debreczenben, főpiacz.

Ajánlja a legnagyobb választékkal berendezett

BUTOR RAKTÁRÁT

legujabb rajzokkal, szövetmintákkal, s nagyobb megrendeléseknél 150 centiméteres mintákkal is készséggel szolgálók.

Árjegyzéket kívánatra bérmentve küldök.

Teljes tisztelettel

Killer Ede.

480

4

JUTÁNYOS

szabott árákon

kaphatók

SZABÓLAJOSFIAI

CZÉGNÉL:

DIVATOS NŐI RUHASZÖVETEK

Kasan, Flanell, Moldon,

Legujabb ruhadiszek,

FEKETE DIVATKELMÉK,

szines és fekete selymek,

Mosó velezek,

TÉLI HIMALAYA KENDŐK,

selyem- és haraszt-kendők,

Gyermek tricót-öltönyök,

Normal, gyapju és pamut

ALSÓ INGEK,

Ujjasok és nadrágok,

Téli harisnyák, keztyük.

Az idén szép raktárt tartunk

BRASSÓI POSZTÓKBAN,

Takarók és lópokrócokban.

477 21

Vasuti menetrend:

Indul:

Debreczenből	Budapest-felé	gyorsvonat	reggel 8 ó. 44 p.
»	»	—	déli 12 ó. 52 p.
»	Nagyvárad-felé	—	délután 3 ó. 34 p.
»	Budapest-felé	—	este 10 ó. 31 p.
»	Szatmár-felé	—	délután 3 ó. 24 p.
»	»	—	este 7 ó. 45 p.
»	»	—	éjjel 3 ó. 09 p.
»	Miskolcz-felé	—	délelőtt 8 ó. 32 p.
»	»	—	délután 3 ó. 39 p.
»	»	—	este 7 ó. 40 p.
»	B.-Szt.-Mihály-felé	—	délután 3 ó. 19 p.
»	»	—	reggel 5 ó. 48 p.
»	Füzesabony-felé	—	reggel 4 ó. 26 p.
»	Ohat-Kocsig	—	délután 4 ó. 31 p.
Püspök-Ladányból	N.-Várad-felé	—	délután 2 ó. 12 p.
»	»	—	délután 5 ó. 51 p.
»	»	—	éjjel 12 ó. 57 p.

Érkezik:

Debreczenbe	N.-Várad—P.-Ladány felől	reggel 7 ó. 42 p.
»	Budapest felől	délután 3 ó. 09 p.
»	»	gyorsvonat este 7 ó. 06 p.
»	»	— éjjel 2 ó. 44 p.
»	Szatmár felől	— reggel 8 ó. — p.
»	»	— déli 12 ó. 16 p.
»	»	— este 10 ó. 31 p.
»	Miskolcz felől	— déli 12 ó. 36 p.
»	»	— reggel 8 ó. 06 p.
»	»	— este 7 ó. 20 p.
»	Büd-Szt.-Mihály-felől	reggel 8 ó. 17 p.
»	»	— este 6 ó. 05 p.
»	Füzes-Abony-felől	délután 4 ó. 54 p.
»	Ohat-Kocsiról	délelőtt 8 ó. 24 p.

A büd-szt.-mihályi vonalon eddig csak a hét bizonyos napjain közlekedett vonatok f. é. november 15-től kezdve naponként közlekednek.

SZÖNYEGEK,

függönyök, ágy- és asztal-terítők

nagy választékban

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL.

477. 2

Tenyész baromfi.

A kir. gazdasági tanintézet tenyésztésében alább felsorolt tiszta vére, válogatott és különösen fejlődött tyúk-félék **tenyésztőknek** eladók.

Plymouth, szép kendermagos fajtából egy törzs (1 kakas 2 tyúk) 9 frt. Egy db. külön kakas 4 frt.

Brahma fajtából (világos) 1 törzs 10 frt, egy db. külön kakas 4 frt 50 kr.

A gazdaságban megtekinthetők s levélben is megrendelhetők az igazgatóságnál. Vidékre csomagolás 50 kr.

497 2-3.

149.

AZ „ISTVÁN“ GŐZMALOM TÁRSULAT

GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	18.20
B. Szinte » aprószemű		17.60
C. Királyliszt		17.60
1. Lángliszt kivonat.		17.20
2. Elsőrendű zsemlye liszt		17.—
3. Zsemlye liszt		16.60
4. Elsőrendű kenyér liszt		16.40
5. Közép kenyér liszt		16.—
6. Kenyér liszt		15.60
7. Barna kenyér liszt zsákonként á 70 klg.		13.80
8. Takarmány liszt		9.—
11. Fivom korpa zsákonként á 50 klg.		5.—
12. Durva korpa		4.80

246 Debreczen, 1891. november 4.

Uj temetkezési intézet!

DANKÓ MIHÁLY

ujonnan berendezett

temetkezési intézete

DEBRECZENBEN,

Czegléd-utca 2155. szám alatt, a gyógyszerházzal szemben.

Becses tudomására hozom, miszerint: a nagyérdemű közönség elismerő bizalmánál fogva üzletemet fokozatosan oda fejlesztettem, hogy a temetkezéshez megkivántató

ércz, fa és mindennemű

behuzott, egyszerű és diszes koporsók,

halotti kellékek, gyászokcsik, legszebb kivitelben,

a gyászoló felek igényeihez mért

tisztességes olcsó árért

szolgáltatnak ki. Főtörekvésem leendő mindig a szolid verseny betartása mellett a szigorú pontosság és figyelem.

Elvállalok mindennemű temetések rendezését, helyben, mint vidéken. — Húszállítást minden irányban.

Ércz, mű, és élővirág koszorúk előállítását szalag felirással — vagy a nélkül — a kor kívánalmaihoz mért olcsó árért.

Kérve a n. é. közönség pártfogó támogatását, hogy a szomorodott felek igényeit továbbra is méltányosan elégíthessem ki.

Debreczen, 1891. November hó.

Kiváló tisztelettel:
DANKÓ MIHÁLY

HIRDETÉSEK

a „DEBRECZEN“ részére jutányos áron fölvetetnek.

Nyomatott a „Debreczen“ nyomda-részvénytársaságnál, 1891.